Zaak 242/86

Ierland
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Afdoening zonder beslissing"

Beschikking van het Hof van 8 juni 1988 2895

Samenvatting van de beschikking

Procedure — Kosten — Afdoening zonder beslissing
(Reglement voor de procesvoering, artikel 69, paragraaf 5)

BESCHIKKING VAN HET HOF
8 juni 1988 *

In zaak 242/86,

Ierland, vertegenwoordigd door L. J. Dockery, Chief State Solicitor, als gemachtigde, bijgestaan door E. P. Fitzsimons, SC, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Ierse ambassade, 28, route d'Arlon,

verzoekster,

tegen

* Procestaal: Engels.

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Grant Lawrence, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking 86/445/EEG van de Commissie van 1 juli 1986 betreffende de goedkeuring van de door Ierland uit hoofde van het begrotingsjaar 1982 ingediende rekeningen voor de door het EOGFL, afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven,

geeft

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: Mackenzie Stuart, president, G. Bosco, O. Due en G. C. Rodríguez Iglesias, kamerpresidenten, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot, C. Kakouris, R. Joliet en F. Schockweiler, rechters,

advocaat-generaal: J. L. da Cruz Vilaça
griffier: J.-G. Giraud

de advocaat-generaal gehoord,

de navolgende

Beschikking

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 11 september 1986, heeft Ierland krachtens artikel 173, lid 1, EEG-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van beschikking 86/445/EEG van de Commissie van 1 juli 1986 betreffende de goedkeuring van de door Ierland uit hoofde van het begrotingsjaar 1982 ingediende rekeningen voor de door het EOGFL, afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven (PB 1986, L 256, blz. 34) — hierna: de beschikking —, voor zover de Commissie daarbij een bedrag van 729 037,71 IRL ter zake van restituties bij uitvoer naar derde landen niet ten laste van het EOGFL heeft gebracht.

2 Bij beschikking van 4 november 1986 heeft de president van het Hof op verzoek van Ierland de behandeling van de zaak geschorst tot aan het arrest in zaak 337/85, aangezien in zaak 242/86 dezelfde problematiek aan de orde werd gesteld als in zaak 337/85, die eveneens betrekking had op een beroep van Ierland tegen de Commissie tot nietigverklaring van een beschikking tot goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL voor het voorgaande boekjaar.

3 In zijn arrest van 22 oktober 1987 (zaak 337/85, Ierland/Commissie, Jurispr. 1987, blz. 4237) heeft het Hof laatstbedoelde beschikking van de Commissie nietig verklaard voor zover door Ierland was gevorderd.

4 Nadien hebben partijen de procedure voortgezet. Daarbij heeft Ierland bij brief van 4 mei 1988 meegedeeld dat, gelet op het feit dat de Commissie formeel had verzekerd het arrest in zaak 337/85 te zullen toepassen op soortgelijke besluiten voor latere jaren, zij met betrekking tot zaak 242/86 akkoord zou gaan met een beschikking, inhoudende dat op het beroep niet behoefde te worden beslist. Bij brief van 25 mei 1988 verklaarde de Commissie geen bezwaren te hebben.

5 Mitsdien moet worden vastgesteld, dat op het beroep niet behoeft te worden beslist.

Kosten

6 De Commissie concludeert dat het den Hove behage Ierland in de kosten te veroordelen. Ierland had er immers geen belang bij het onderhavige beroep in te stellen, aangezien de Commissie in haar samenvattend rapport van 15 januari 1986 betreffende de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL voor 1982 duidelijk had aangegeven, dat zij de correctie voor de litigieuze uitvoerrestituties op-

nieuw zou onderzoeken, met inachtneming van het in zaak 337/85 te wijzen arrest. Dit samenvattend rapport is begin 1986 aan alle Lid-Staten, waaronder ook Ierland, toegezonden en vormde het uitgangspunt van de besprekingen in het Comité van het EOGFL in maart 1986. Vanaf maart 1986 was Ierland dus op de hoogte van de intenties van de Commissie. In de laatste overweging van de considerans van de in deze zaak bestreden beschikking zijn die intenties overigens in algemene bewoordingen nog eens bevestigd.

7 Ierland daarentegen concludeert dat het den Hove behage de Commissie in de kosten te verwijzen. Weliswaar was de aandacht van de Ierse autoriteiten gevestigd op een uittreksel van vorenbedoeld samenvattend rapport, doch dit uittreksel was eerst in september 1986 door de bevoegde dienst ontvangen, toen de toezending van het verzoekschrift in deze zaak aan het Hof niet meer was tegen te houden. Met betrekking tot de laatste overweging van de bestreden beschikking is Ierland van mening, dat deze niet erg duidelijk is. Eerst bij telexbericht van 10 oktober 1986 heeft de Commissie de Ierse autoriteiten formeel en genoegzaam verzekerd, dat zij het arrest in zaak 337/85 op de in de onderhavige zaak bestreden beschikking zou toepassen.

8 Met betrekking tot deze argumenten zij erop gewezen, dat het Hof krachtens artikel 69, paragraaf 5, van het Reglement voor de procesvoering vrijelijk over de kosten beslist, wanneer het geding zonder voorwerp is geraakt.

9 Gelet op de omstandigheden van de zaak is het Hof van oordeel, met name gezien het ten einde lopen van de beroepstermijn van artikel 173, derde alinea, EEG-Verdrag en het voorwaardelijk karakter van de verklaringen die de Commissie vóór het begin van de procedure heeft afgelegd om de Ierse regering op het litigieuze punt gerust te stellen, dat Ierland redelijkerwijs niet kan worden verweten dat zij voorzichtigheidshalve het onderhavige beroep heeft ingesteld.

10 Mitsdien dient de Commissie in alle kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE

beschikt:

1) Op het beroep behoeft niet te worden beslist.

2) Verweerster wordt verwezen in de kosten.

Luxemburg, 8 juni 1988.

De griffier

J.-G. Giraud

De president

A. J. Mackenzie Stuart